

Dziennik Urzędowy L 113

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 49
27 kwietnia 2006

Spis treści

I Akty, których publikacja jest obowiązkowa

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 637/2006 z dnia 26 kwietnia 2006 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 1

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 638/2006 z dnia 26 kwietnia 2006 r. ustalające, w jakiej mierze mogą być uwzględnione wnioski o pozwolenia na przywóz młodych byków opasowych, składane w kwietniu 2006 r. w ramach kontyngentu taryfowego przewidzianego w rozporządzeniu (WE) nr 992/2005 3

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 639/2006 z dnia 26 kwietnia 2006 r. zmieniające ceny reprezentatywne i kwoty dodatkowych należności przywozowych na niektóre produkty w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem (WE) nr 1011/2005, na rok gospodarczy 2005/2006 4

II Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa

Komisja

2006/306/WE:

- ★ **Decyzja Komisji z dnia 26 kwietnia 2006 r. zmieniająca decyzję 2006/274/WE dotyczącą niektórych środków ochronnych w związku z klasycznym pomorem świń w Niemczech (notyfikowana jako dokument nr C(2006) 1716) ⁽¹⁾** 6

EUROPEJSKI OBSZAR GOSPODARCZY

Urząd Nadzoru EFTA

- ★ **Zalecenie Urząd Nadzoru EFTA nr 193/04/COL z dnia 14 lipca 2004 r. w sprawie powiadomień, terminów i konsultacji przewidzianych w art. 7 dyrektywy 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektro-
nicznej** 10

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

- ★ Zalecenie Urzędu Nadzoru EFTA nr 194/04/COL z dnia 14 lipca 2004 r. w sprawie odnośnych rynków produktów i usług sektora łączności elektronicznej podlegających regulacji *ex ante* zgodnie z dyrektywą 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej zawartą w Porozumieniu o Europejskim Obszarze Gospodarczym 18
- ★ Decyzja Urzędu Nadzoru EFTA nr 319/05/COL z dnia 14 grudnia 2005 r. w sprawie zmian do decyzji Kolegium nr 195/04/COL w sprawie przepisów wykonawczych, o których mowa w art. 27 w części II protokołu 3 do Porozumienia pomiędzy państwami EFTA w sprawie ustanowienia Urzędu Nadzoru i Trybunału Sprawiedliwości 24

I

(Akty, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 637/2006

z dnia 26 kwietnia 2006 r.

ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 3223/94 z dnia 21 grudnia 1994 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania ustaleń dotyczących przywozu owoców i warzyw⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 3223/94 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w jego Załączniku.

- (2) W zastosowaniu wyżej wymienionych kryteriów standardowe wartości w przywozie powinny zostać ustalone w wysokościach określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości w przywozie, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 3223/94, ustalone są zgodnie z tabelą zamieszczoną w Załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 27 kwietnia 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 26 kwietnia 2006 r.

W imieniu Komisji

J. L. DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 337 z 24.12.1994, str. 66. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 386/2005 (Dz.U. L 62 z 9.3.2005, str. 3).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 26 kwietnia 2006 r. ustanawiającego standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	052	130,1
	204	75,3
	212	139,0
	999	114,8
0707 00 05	052	109,9
	628	147,3
	999	128,6
0709 90 70	052	97,7
	204	46,1
	999	71,9
0805 10 20	052	37,7
	204	38,0
	212	45,4
	220	44,5
	624	65,3
	999	46,2
0805 50 10	052	43,0
	508	30,4
	624	59,0
	999	44,1
0808 10 80	388	83,2
	400	119,3
	404	94,7
	508	83,2
	512	85,8
	524	68,2
	528	93,4
	720	98,8
	804	104,8
	999	92,4
0808 20 50	388	92,5
	512	82,4
	524	29,4
	528	77,1
	720	51,8
	999	66,6

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 750/2005 (Dz.U. L 126 z 19.5.2005, str. 12). Kod „999” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 638/2006**z dnia 26 kwietnia 2006 r.****ustalające, w jakiej mierze mogą być uwzględnione wnioski o pozwolenia na przywóz młodych byków opasowych, składane w kwietniu 2006 r. w ramach kontyngentu taryfowego przewidzianego w rozporządzeniu (WE) nr 992/2005**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1254/1999 z 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 992/2005 z dnia 29 czerwca 2005 r. otwierające i ustalające zarządzanie kontyngentami taryfowymi na przywóz młodych byków opasowych (od dnia 1 lipca 2005 r. do dnia 30 czerwca 2006 r.) ⁽²⁾, w szczególności jego art. 1 ust. 4 oraz art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

Artykuł 1 ust. 3 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 992/2005 ustalił liczbę młodych byków, jakie można przywozić na warunkach

specjalnych w okresie od dnia 1 kwietnia do dnia 30 czerwca 2006 r. Ilości, o jakie występowało we wnioskach o wydanie pozwolenia na przywóz, mogą być uwzględnione w całości.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Każdy wniosek o pozwolenie na przywóz, złożony w kwietniu 2006 r. zgodnie z przepisami art. 3 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 992/2005, zostaje uwzględniony w całości.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 27 kwietnia 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 26 kwietnia 2006 r.

W imieniu Komisji

J. L. DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 21. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1913/2005 (Dz.U. L 307 z 25.11.2005, str. 2).

⁽²⁾ Dz.U. L 168 z 30.6.2005, str. 16.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 639/2006**z dnia 26 kwietnia 2006 r.****zmieniające ceny reprezentatywne i kwoty dodatkowych należności przywozowych na niektóre produkty w sektorze cukru, ustalone rozporządzeniem (WE) nr 1011/2005, na rok gospodarczy 2005/2006**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1260/2001 z dnia 19 czerwca 2001 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1423/95 z dnia 23 czerwca 1995 r. ustanawiające szczegółowe przepisy wykonawcze dotyczące przywozu produktów innych niż melasy w sektorze cukru ⁽²⁾, w szczególności jego art. 1 ust. 2 akapit drugi, zdanie drugie, oraz art. 3 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Ceny reprezentatywne i kwoty dodatkowych należności stosowanych do przywozu cukru białego, cukru surowego i niektórych syropów w odniesieniu do roku gospodarczego 2005/2006 zostały ustalone rozporządze-

niem Komisji (WE) nr 1011/2005 ⁽³⁾. Ceny te i kwoty zostały ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 628/2006 ⁽⁴⁾.

- (2) Dane, którymi obecnie dysponuje Komisja, prowadzą do zmiany wymienionych kwot, zgodnie z zasadami i szczegółowymi przepisami wykonawczymi przewidzianymi w rozporządzeniu (WE) nr 1423/95,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Ceny reprezentatywne i dodatkowe należności stosowane do przywozu produktów, o których mowa w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1423/95, ustalone rozporządzeniem (WE) nr 1011/2005 w odniesieniu do roku gospodarczego 2005/2006, zmienia się zgodnie z kwotami wskazanymi w Załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 27 kwietnia 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 26 kwietnia 2006 r.

W imieniu Komisji

J. L. DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 178 z 30.6.2001, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 39/2004 (Dz.U. L 6 z 10.1.2004, str. 16).

⁽²⁾ Dz.U. L 141 z 24.6.1995, str. 16. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 624/98 (Dz.U. L 85 z 20.3.1998, str. 5).

⁽³⁾ Dz.U. L 170 z 1.7.2005, str. 35.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 109 z 22.4.2006, str. 7.

ZAŁĄCZNIK

Zmienione ceny reprezentatywne i kwoty dodatkowych należności stosowanych przy przywozie cukru białego, cukru surowego i produktów określonych kodem 1702 90 99 mające zastosowanie od dnia 27 kwietnia 2006 r.

(EUR)

Kod CN	Kwota ceny reprezentatywnej za 100 kg netto rozpatrywanego produktu	Kwota dodatkowej należności za 100 kg netto rozpatrywanego produktu
1701 11 10 ⁽¹⁾	33,94	1,10
1701 11 90 ⁽¹⁾	33,94	4,72
1701 12 10 ⁽¹⁾	33,94	0,97
1701 12 90 ⁽¹⁾	33,94	4,43
1701 91 00 ⁽²⁾	38,15	6,16
1701 99 10 ⁽²⁾	38,15	2,89
1701 99 90 ⁽²⁾	38,15	2,89
1702 90 99 ⁽³⁾	0,38	0,29

⁽¹⁾ Ustalenie dla jakości standardowej określonej w załączniku I pkt II rozporządzenia Rady (WE) nr 1260/2001 (Dz.U. L 178 z 30.6.2001, str. 1).

⁽²⁾ Ustalenie dla jakości standardowej określonej w załączniku I pkt I rozporządzenia (WE) nr 1260/2001.

⁽³⁾ Ustalenie dla 1 % zawartości sacharozy.

II

(Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa)

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 26 kwietnia 2006 r.

zmieniająca decyzję 2006/274/WE dotyczącą niektórych środków ochronnych w związku z klasycznym pomorem świń w Niemczech

(notyfikowana jako dokument nr C(2006) 1716)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2006/306/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 90/425/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. dotyczącą kontroli weterynaryjnych i zootechnicznych mających zastosowanie w handlu wewnątrzwspólnotowym niektórymi żywymi zwierzętami i produktami w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 10 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W Niemczech wystąpiły przypadki klasycznego pomoru świń.
- (2) Decyzja Komisji 2006/274/WE z dnia 6 kwietnia 2006 r. dotycząca niektórych środków ochronnych w związku z klasycznym pomorem świń w Niemczech i uchylająca decyzję 2006/254/WE ⁽²⁾ została przyjęta w celu utrzymania i przedłużenia okresu obowiązywania środków wprowadzonych przez Niemcy na mocy dyrektywy Rady 2001/89/WE z dnia 23 października 2001 r. w sprawie wspólnotowych środków zwalczania klasycznego pomoru świń ⁽³⁾.
- (3) Z informacji epidemiologicznych, dostarczonych przez Niemcy wynika, że należy wprowadzić zmiany w niektó-

rych przepisach dotyczących przewozu świń na niektórych obszarach Niemiec oraz pomiędzy tymi obszarami.

- (4) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2006/274/WE.
- (5) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji 2006/274/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) Artykuł 1 ust. 2 otrzymuje następujące brzmienie:

„2. W drodze odstępstwa od ust. 1, Niemcy mogą zezwolić na:

- a) transport świń przeznaczonych do uboju bezpośrednio do ubojni usytuowanych poza obszarem Niemiec, w celu natychmiastowego uboju, pod warunkiem że pojazdy używane do przewozu świń spełniają wymogi art. 6 ust. 2 lit. a), oraz że świnię te pochodzą z tego samego gospodarstwa, usytuowanego poza obszarami wymienionymi w załączniku I;

⁽¹⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, str. 29. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2002/33/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 315 z 19.11.2002, str. 14).

⁽²⁾ Dz.U. L 99 z 7.4.2006, str. 36. Decyzja zmieniona decyzją 2006/297/WE (Dz.U. L 108 z 21.4.2006, str. 31).

⁽³⁾ Dz.U. L 316 z 1.12.2001, str. 5. Dyrektywa zmieniona aktem przyjęcia z 2003 r.

- b) transport świń przeznaczonych do hodowli i do produkcji do gospodarstwa usytuowanego poza obszarem Niemiec, pod warunkiem że pojazdy używane do przewozu świń spełniają wymogi art. 6 ust. 2 lit. a) oraz że świnię te przez przynajmniej 45 dni, lub, jeżeli nie mają one jeszcze 45 dni, od chwili narodzin, przebywały w jednym gospodarstwie,
- i) które znajduje się poza obszarami wymienionymi w załączniku I;
- ii) które nie przyjmowało żywych świń w okresie 45 dni poprzedzających bezpośrednio datę wysyłki świń;
- iii) w którym przeprowadzono z wynikiem negatywnym badania kliniczne zgodnie z rozdziałem IV (D) (2) załącznika do decyzji 2002/106/WE.”.
- 2) Artykuł 2 otrzymuje następujące brzmienie:

„1. Niemcy dbają o to, by:

a) bez uszczerbku dla środków wprowadzonych dyrektywą 2001/89/WE, w szczególności jej art. 9, 10 oraz 11:

i) żadne świnię nie były transportowane z i do gospodarstw usytuowanych na obszarach określonych w załączniku I(A);

ii) transport świń przeznaczonych do uboju, pochodzących z gospodarstw usytuowanych poza obszarami wymienionymi w załączniku I(A) do ubojni usytuowanych na tych obszarach oraz przewóz świń przez te obszary dozwolony był wyłącznie:

— na głównych trasach drogowych lub kolejowych,

— zgodnie ze szczegółowymi wskazówkami wydanymi przez właściwe organy w celu zapobieżenia bezpośrednim lub pośrednim kontaktom tych świń z innymi świniami podczas transportu.

b) żadne świnię nie były wysyłane z obszarów wymienionych w załączniku I(B) do innych obszarów na terytorium Niemiec, z wyjątkiem bezpośredniego transportu:

i) do ubojni świń przeznaczonych do natychmiastowego uboju, pod warunkiem, że świnię te pochodzą z jednego gospodarstwa;

ii) do gospodarstwa świń przeznaczonych do hodowli i do produkcji, pod warunkiem że świnię te przez przynajmniej 45 dni, lub, jeżeli nie mają one jeszcze 45 dni, od chwili narodzin, przebywały w jednym gospodarstwie:

— które nie przyjmowało żywych świń w okresie 45 dni poprzedzających bezpośrednio datę wysyłki świń, oraz

— w którym przeprowadzono z wynikiem negatywnym badania kliniczne zgodnie z rozdziałem IV (D) (2) załącznika do decyzji 2002/106/WE.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1 lit. a) właściwy urząd może zezwolić na transport świń z gospodarstwa usytuowanego na obszarach wymienionych w załączniku I (A), lecz poza strefą ochronną lub nadzorowaną:

a) bezpośrednio do ubojni usytuowanych na tych obszarach lub, w drodze wyjątku, do wyznaczonych ubojni na terenie Niemiec, usytuowanych poza tymi obszarami, do natychmiastowego uboju, pod warunkiem że świnię wysyłane są z gospodarstwa, w którym przeprowadzono z wynikiem negatywnym badania kliniczne zgodnie z rozdziałem IV (D) (3) załącznika do decyzji 2002/106/WE;

b) do gospodarstwa usytuowanego na tych obszarach, pod warunkiem że świnię te przez przynajmniej 45 dni, lub, jeżeli nie mają one jeszcze 45 dni, od chwili narodzin, przebywały w jednym gospodarstwie:

i) które nie przyjmowało żywych świń w okresie 45 dni poprzedzających bezpośrednio datę wysyłki świń;

ii) w którym przeprowadzono z wynikiem negatywnym badania kliniczne zgodnie z rozdziałem IV (D) (2) załącznika do decyzji 2002/106/WE.

3. W drodze odstępstwa od ust. 1 lit. a) właściwy urząd może zezwolić na transport świń z gospodarstwa usytuowanego w strefie nadzorowanej do wyznaczonego gospodarstwa, na terenie którego nie znajdują się żadne świnię i które usytuowane jest w tej samej strefie nadzorowanej »lub w strefie ochronnej, którą otacza«, pod warunkiem że:

— przewóz ten odbywa się zgodnie z warunkami ustanowionymi w art. 11 ust. 1 lit. f) oraz ust. 2 dyrektywy 2001/89/WE;

— w gospodarstwie, z którego wysyłane są świnię przeprowadzono z wynikiem negatywnym badania, jakie przewiduje rozdział IV (D) (2) załącznika do decyzji 2002/106/WE.

Władze Niemiec prowadzą ewidencję tego rodzaju przewozów i niezwłocznie informują o nich Komisję za pośrednictwem Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt.”.

3) Artykuł 3 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 3

Niemcy dbają o to, by nie dokonywać wysyłki następujących towarów do innych państw członkowskich ani krajów trzecich:

a) nasienia trzody chlewnej, chyba że nasienie to pochodzi od knurów trzymanyh w punkcie pobierania nasienia, o którym mowa w art. 3 lit. a) dyrektywy 90/429/EWG oraz który jest usytuowany poza obszarami wymienionymi w załączniku I(A);

b) komórek jajowych i zarodków trzody chlewnej, chyba że te komórki jajowe i zarodki pochodzą od świń trzymanyh w gospodarstwach usytuowanyh poza obszarami wymienionymi w załączniku I(A).”.

4) Artykuł 5 pkt 1 i pkt 2 otrzymują następujące brzmienie:

„1) Właściwy urząd, w oparciu o ocenę stopnia zagrożenia, określił przynajmniej jedną strefę na obszarach wymienionych w załączniku I(A) oraz aby przynajmniej usługi świadczone przez osoby mające bezpośredni kontakt ze świniami lub których praca wymaga wchodzenia na teren pomieszczeń, w których trzymane są świnię oraz używania pojazdów używanyh do przewozu paszy, obornika lub martwyh zwierząt do i z gospodarstw usytuowanyh na obszarach wymienionych

w załączniku I(A), były ograniczone jedynie do tej strefy lub stref i nie były stosowane w innych częściach Wspólnoty, chyba że pojazdy, sprzęt i wszelkie inne nośniki zakażenia zostały dokładnie oczyszczone i zdezynfekowane oraz jeżeli przez co najmniej trzy dni nie było żadnych kontaktów ze świniami lub gospodarstwami, w których hoduje się świnię; kontakty związane z transportem realizowanym na podstawie art. 2 ust. 2 lit. a) uznaje się za zaistniałe na obszarze takiej określonej strefy lub stref;

2) na obszarach wymienionych w załączniku I(A) środki nadzoru były stosowane zgodnie z zasadami określonymi w załączniku II.”.

5) Artykuł 6 ust. 1 i ust. 2 lit. a) otrzymują następujące brzmienie:

„1. Państwa członkowskie nie dokonują wysyłki świń do ubojni na obszarach wymienionych w załączniku I(A).

2. Państwa członkowskie dbają o to, by:

a) pojazdy, które były wykorzystywane do transportu świń w Niemczech lub znalazły się na terenie gospodarstwa, w którym hoduje się świnię w Niemczech, zostały po ostatnim wykonanym przewozie dwukrotnie oczyszczone i zdezynfekowane, zanim można będzie ich użyć do przewozu świń poza terytorium Niemiec.”.

6) Załącznik I zastępuje się tekstem Załącznika do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Państwa członkowskie zmieniają środki stosowane przez nie względem handlu, w celu dostosowania ich do niniejszej decyzji i niezwłocznie w odpowiedni sposób publikują informację o przyjętyh środkach. Informują o tym niezwłocznie Komisję.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 26 kwietnia 2006 r.

W imieniu Komisji

Markos KYPRIANOU

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK I

Obszary w Niemczech, o których mowa w art. 1, 2, 3, 5 oraz 6.

A. W Nadrenii Północnej-Westfalii: terytorium »Regierungsbezirke« Arnsberg, Düsseldorf oraz Münster.

B. W Nadrenii Północnej-Westfalii: terytorium »Regierungsbezirke« Detmold oraz Kolonia.”

EUROPEJSKI OBSZAR GOSPODARCZY

URZĄD NADZORU EFTA

ZALECENIE URZĄD NADZORU EFTA

nr 193/04/COL

z dnia 14 lipca 2004 r.

w sprawie powiadomień, terminów i konsultacji przewidzianych w art. 7 dyrektywy 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej

URZĄD NADZORU EFTA,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym ⁽¹⁾,

uwzględniając Porozumienie pomiędzy Państwami EFTA w sprawie ustanowienia Urzędu Nadzoru i Trybunału Sprawiedliwości, w szczególności zaś jego art. 5 ust. 2 lit. b),

uwzględniając wymieniony w punkcie 5cl załącznika XI do Porozumienia EOG akt prawny (dyrektywa 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej) dostosowany do Porozumienia protokołem 1 do tego Porozumienia, a także zmianami sektorowymi zawartymi w załączniku XI do Porozumienia, w szczególności zaś art. 19 ust. 1 tego aktu,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z nowymi ramami regulacyjnymi sieci i usług łączności elektronicznej krajowe organy regulacyjne mają obowiązek wspomagania rozwoju rynku wewnętrznego poprzez m.in. przejrzystą współpracę ze sobą oraz z Urzędem, ażeby zapewnić spójne stosowanie prawa i wdrażanie postanowień dyrektyw składających się na nowe ramy regulacyjne.
- (2) Ażeby zapewnić, że decyzje podejmowane na szczeblu krajowym nie będą oddziaływały negatywnie na funkcjonowanie Porozumienia EOG ani na realizację celów określonych w nowych ramach regulacyjnych, krajowe organy regulacyjne muszą powiadomić Urząd Nadzoru EFTA (zwany dalej Urzędem) oraz pozostałe krajowe

organy regulacyjne w państwach Europejskiego Obszaru Gospodarczego (EOG) o projektowanych środkach zidentyfikowanych w art. 7 ust. 3 dyrektywy nr 2002/21/WE (dyrektywa ramowa).

- (3) Dodatkowym wymogiem dla krajowych organów regulacyjnych jest uzyskanie zezwolenia Urzędu na nałożenie obowiązków ujętych w art. 8 ust. 3 akapit drugi dyrektywy 2002/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (dyrektywa o dostępie) przywołanych w punkcie 5cj załącznika XI do Porozumienia EOG i zgodnie z Protokołem nr 1 do Porozumienia oraz zgodnie ze zmianami sektorowymi zawartymi w załączniku XI do tegoż Porozumienia, przy czym stanowi to odrębny proces.
- (4) Urząd umożliwi krajowym organom regulacyjnym, na ich wniosek, wypowiedzenie się w kwestii proponowanych środków przed ich formalnym zgłoszeniem zgodnie z art. 7 dyrektywy nr 2002/21/WE (dyrektywa ramowa) i art. 8 ust. 3 dyrektywy nr 2002/19/WE (dyrektywa o dostępie). Jeżeli zgodnie z art. 7 ust. 4 dyrektywy nr 2002/21/WE (dyrektywa ramowa) Urząd poinformował krajowy organ regulacyjny o swojej opinii, zgodnie z którą projektowany środek stanowiłby przeszkodę w funkcjonowaniu Porozumienia EOG, lub o swoich poważnych wątpliwościach odnośnie zgodności projektowanego środka z przepisami prawa EOG, krajowy organ regulacyjny będzie miał w odpowiednim czasie możliwość wypowiedzenia się na temat kwestii podniesionych przez Urząd.
- (5) Dyrektywa nr 2002/21/WE (dyrektywa ramowa) ustanawia pewne wiążące terminy dla uwzględnienia powiadomień zgodnie z art. 7.
- (6) Dla ułatwienia i zapewnienia skuteczności mechanizmu współpracy i konsultacji ustanowionego w art. 7 dyrektywy nr 2002/21/WE (dyrektywa ramowa) oraz w interesie pewności prawnej niezbędne są przejrzyste zasady powiadamiania oraz badania przez Urząd powiadomień, a także obliczania terminów, o których mowa powyżej.

⁽¹⁾ Zwanego dalej Porozumieniem EOG.

- (7) Równie korzystne byłoby wyjaśnienie uzgodnień proceduralnych w ramach art. 8 ust. 3 akapit drugi dyrektywy nr 2002/19/WE (dyrektywa o dostępie).
- (8) Dla ułatwienia i przyspieszenia badania zgłoszonych proponowanych środków pożądane jest, aby krajowe organy regulacyjne stosowały standardowy formularz zgłoszeniowy (formularz zgłoszeniowy).
- (9) Za zgodą wszystkich Państw EFTA językiem roboczym stosowanym we wszelkiego rodzaju komunikacji pomiędzy Państwami EFTA a Urzędem będzie język angielski. Nie narusza to prawa podmiotów prywatnych i przedsiębiorstw do składania dokumentów w dowolnym języku Państw EOG zgodnie z Porozumieniem EOG.
- (10) Dla wypełnienia celów ustanowionych w art. 8 dyrektywy nr 2002/21/WE (dyrektywa ramowa), a w szczególności w obliczu istnienia potrzeby zapewnienia spójnego stosowania prawa oraz wdrażania postanowień wspomnianej dyrektywy, zasadnicze znaczenie ma całkowite poszanowanie i możliwie skuteczne realizowanie mechanizmu notyfikacji ustanowionego w art. 7 tej dyrektywy.
- (11) Dla umożliwienia spójnego stosowania nowych przepisów regulacyjnych we wszystkich państwach EOG oraz pełnego wykorzystania możliwości, jakie daje współpraca pomiędzy krajowymi organami regulacyjnymi, istotne jest zagwarantowanie przepływu informacji pomiędzy Państwami EFTA i filarem WE związanym z EOG. Odnośna zmiana art. 7 ust. 3 dyrektywy nr 2002/21/WE (dyrektywa ramowa) zawarta w decyzji Wspólnego Komitetu EOG nr 11/2004, przewiduje, że „wymiana informacji pomiędzy krajowymi organami regulacyjnymi Państw EFTA z jednej strony a krajowymi organami regulacyjnymi państw członkowskich WE z drugiej strony odbywa się za pośrednictwem Urzędu Nadzoru EFTA oraz Komisji”.
- (12) Komitet ds. Łączności EFTA wydał pozytywną opinię zgodnie z art. 22 ust. 2 dyrektywy nr 2002/21/WE (dyrektywa ramowa).
- „zalecenie w sprawie odnośnych rynków” oznacza zalecenie Urzędu nr 194/04/COL w sprawie odnośnych rynków produktów i usług sektora łączności elektronicznej podlegających regulacji *ex ante* zgodnie z dyrektywą 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej;
- „powiadomienie” oznacza powiadomienie Urzędu przez krajowy organ regulacyjny o projektowanym środku zgodnie z art. 7 ust. 3 dyrektywy nr 2002/21/WE (dyrektywa ramowa) lub wniosek zgodnie z art. 8 ust. 3 akapit drugi dyrektywy nr 2002/19/WE (dyrektywa o dostępie) wraz z załączonym formularzem zgłoszeniowym, zgodnie ze wzorem zamieszczonym w niniejszym zaleceniu (załącznik I).
- 2) Powiadomienia należy wysłać w miarę możliwości w formie elektronicznej.
- Urząd będzie dysponował elektronicznym systemem odbioru powiadomień. W takiej sytuacji krajowe organy regulacyjne będą stosowały wyłącznie ten system.
- Dokumenty wysłane w formie elektronicznej będą uznane za otrzymane przez adresata w dniu, w którym zostały one wysłane lub wprowadzone do systemu elektronicznego.
- Zgodnie z punktem 6 (patrz poniżej) powiadomienia i towarzyszące im dokumenty będą rejestrowane w kolejności ich otrzymywania.
- 3) Powiadomienia stają się skuteczne od dnia ich zarejestrowania przez Urząd („daty rejestracji”). Data rejestracji będzie datą otrzymania przez Urząd kompletnego powiadomienia.

NINIEJSZYM ZALECA, CO NASTĘPUJE:

- 1) Pojęcia zdefiniowane w dyrektywie nr 2002/21/WE (dyrektywa ramowa) oraz odnośnych dyrektywach mają identyczne znaczenie w niniejszym zaleceniu. Dodatkowo:

Urząd będzie informował wszystkie krajowe organy regulacyjne o dacie rejestracji powiadomienia, przedmiocie powiadomienia i otrzymanych dokumentach towarzyszących na swojej stronie internetowej i w formie elektronicznej.

- 4) Projekt krajowych środków wraz z ich uzasadnieniem oraz formularz zgłoszeniowy, powinny być sporządzone w języku angielskim.
  - 5) Do przesyłanych proponowanych środków krajowe organy regulacyjne powinny załączać dokumentację pozwalającą Urzędowi na wykonanie swoich zadań. Proponowane środki należy wyczerpująco uzasadnić.
  - 6) W powiadomieniach uwzględnić należy (tam, gdzie ma to zastosowanie):
    - a) odnośny rynek produktów lub usług;
    - b) odnośny rynek geograficzny;
    - c) główne przedsiębiorstwa działające na odnośnym rynku;
    - d) wyniki badania odnośnego rynku, w szczególności wyniki dotyczące obecności lub nieobecności skutecznej konkurencji na danym rynku oraz przyczyny takiego stanu rzeczy;
    - e) tam, gdzie jest to właściwe – przedsiębiorstwa wskazane jako mające – samodzielnie lub wspólnie z innymi – znaczącą pozycję na rynku w rozumieniu art. 14 dyrektywy nr 2002/21/WE (dyrektywa ramowa), wraz z uzasadnieniem, dowodami i/lub innymi informacjami merytorycznymi na poparcie takiego wskazania;
    - f) wyniki uprzednich konsultacji publicznych przeprowadzonych przez krajowe organy regulacyjne;
    - g) opinię wydaną przez krajowy organ do spraw ochrony konkurencji, o ile została wydana;
    - h) dowody wskazujące na to, że wraz z przesłaniem powiadomienia do Urzędu podjęto odpowiednie działania w celu powiadomienia o projektowanym środku krajowych organów regulacyjnych w pozostałych Państwach EFTA należących do EOG, o ile system elektroniczny obsługiwany przez Urząd nie dokonuje takiego powiadomienia;
  - i) w przypadku powiadomienia o projektowanych środkach wchodzących w zakres art. 5 lub art. 8 dyrektywy nr 2002/19/WE (dyrektywa o dostępie) lub art. 16 dyrektywy 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (dyrektywa o usłudze powszechnej) ⁽¹⁾, konkretne obowiązki regulacyjne proponowane dla zaradzenia brakowi skutecznej konkurencji na odnośnym rynku lub, w przypadku gdy odnośny rynek jest już skutecznie konkurencyjny wskutek obowiązków, jakie zostały na ów rynek nałożone – środki proponowane dla uchylenia takich obowiązków.
  - 7) Jeżeli projektowany środek dla celów analizy rynku definiuje odnośny rynek inny niż wymienione w zaleceniu w sprawie odnośnych rynków, krajowe organy regulacyjne przedstawią odpowiednie uzasadnienie kryteriów zastosowanych przy definiowaniu tego rynku.
  - 8) Powiadomienia sporządzone zgodnie z art. 8 ust. 3 akapit drugi dyrektywy nr 2002/19/WE (dyrektywa o dostępie) powinny także zawierać odpowiednie uzasadnienie dla nałożenia na operatorów o znaczącej pozycji na rynku obowiązków innych niż wymienione w art. 9 do 13 wspomnianej dyrektywy.
  - 9) Powiadomienia wchodzące w zakres art. 8 ust. 5 dyrektywy nr 2002/19/WE (dyrektywa o dostępie) powinny także zawierać odpowiednie uzasadnienie konieczności podjęcia planowanych środków celem wypełnienia zobowiązań międzynarodowych.
  - 10) Powiadomienia zawierające wszystkie mające zastosowanie informacje w rozumieniu punktu 6 zostaną uznane za kompletne. Jeżeli zawarte w powiadomieniu informacje, oraz przedłożone dokumenty zostaną uznane za niekompletne pod względem rzeczowym, Urząd powiadomi o tym fakcie w ciągu pięciu dni od otrzymania takiego powiadomienia dany krajowy organ regulacyjny, podając, w jakim zakresie powiadomienie jest niekompletne. Powiadomienie takie nie zostanie zarejestrowane do czasu dostarczenia przez dany krajowy organ regulacyjny brakujących informacji. W takich przypadkach dla celów art. 7 dyrektywy nr 2002/21/WE (dyrektywa ramowa) powiadomienie stanie się skuteczne od dnia otrzymania przez Urząd kompletu informacji.
- ⁽¹⁾ Dyrektywa 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników (dyrektywa o usłudze powszechnej) zgodnie z punktem 5cm załącznika XI do Porozumienia EOG i zgodnie z protokołem nr 1 do Porozumienia oraz zgodnie ze zmianami sektorowymi zawartymi w załączniku XI do Porozumienia.

- 11) Bez uszczerbku dla punktu 6 (patrz powyżej) po zarejestrowaniu powiadomienia Urząd może zgodnie z art. 5 ust. 2 dyrektywy nr 2002/21/WE (dyrektywa ramowa) zażądać dodatkowych informacji lub wyjaśnień od danego krajowego organu regulacyjnego. Krajowe organy regulacyjne w miarę możliwości przekażą wymagane informacje w ciągu trzech dni roboczych, o ile takie informacje są łatwo dostępne.
- 12) Jeżeli Urząd zgłosi uwagi zgodnie z art. 7 ust. 3 dyrektywy nr 2002/21/WE (dyrektywa ramowa), powiadomi on o tym dany krajowy organ regulacyjny w formie elektronicznej oraz opublikuje te uwagi na swojej stronie internetowej.
- 13) Jeżeli krajowy organ regulacyjny zgłosi uwagi zgodnie z art. 7 ust. 3 dyrektywy nr 2002/21/WE (dyrektywa ramowa), powiadomi on o tym Urząd i pozostałe krajowe organy regulacyjne w formie elektronicznej.
- 14) Jeżeli zgodnie z art. 7 ust. 4 dyrektywy nr 2002/21/WE (dyrektywa ramowa) Urząd uzna, że projektowany środek stanowiłby przeszkodę w funkcjonowaniu Porozumienia EOG, lub jeżeli przedstawi poważne wątpliwości odnośnie zgodności projektowanego środka z przepisami EOG, a w szczególności z celami, o których mowa w art. 8 dyrektywy nr 2002/21/WE (dyrektywa ramowa), lub następnie
- a) wycofa zastrzeżenia wymienione powyżej, lub
- b) podejmie decyzję nakazującą uchylenie przez krajowy organ regulacyjny projektowanego środka,
- powiadomi on o tym dany krajowy organ regulacyjny w formie elektronicznej oraz umieści odpowiednią informację na swojej stronie internetowej.
- 15) W przypadku powiadomień sporządzonych zgodnie z art. 8 ust. 3 akapit drugi dyrektywy nr 2002/19/WE (dyrektywa o dostępie) Urząd, działając zgodnie z art. 14 ust. 2 wspomnianej dyrektywy, w normalnym przypadku w ciągu maksymalnie trzech miesięcy podejmie decyzję zakazującą lub zezwalającą krajowemu organowi regulacyjnemu na przyjęcie projektowanego środka. W wyjątkowych okolicznościach Urząd może zdecydować o przedłużeniu tego okresu o kolejne dwa miesiące.
- 16) Krajowy organ regulacyjny może w każdej chwili zdecydować o wycofaniu zgłoszonego projektowanego środka, w którym to przypadku środek ten zostanie usunięty z rejestru, a Urząd opublikuje odpowiednią informację na swojej stronie internetowej.
- 17) W przypadku gdy krajowy organ regulacyjny, który otrzymał uwagi od Urzędu lub innego krajowego organu regulacyjnego, przedstawione zgodnie z art. 7 ust. 3 dyrektywy nr 2002/21/WE (dyrektywa ramowa), przyjmie zgłoszony projektowany środek, na wniosek Urzędu dostarczy on Urzędowi i innym krajowym organom regulacyjnym informacje o tym, w jaki sposób maksymalnie uwzględnił on przedstawione przez Urząd uwagi.
- 18) Na wniosek krajowego organu regulacyjnego przed zgłoszeniem przez ten organ projektowanego środka Urząd może nieformalnie podjąć dyskusję na temat danego środka.
- 19) Wszystkie terminy, o których mowa w dyrektywie nr 2002/21/WE (dyrektywa ramowa) lub niniejszym zaleceniu, oblicza się według następujących zasad:
- a) jeżeli za początek terminu wyrażonego w dniach, tygodniach lub miesiącach uznaje się moment zajścia zdarzenia, to przy obliczaniu terminu dzień zajścia zdarzenia nie będzie do niego wliczany;
- b) termin wyrażony w tygodniach lub miesiącach kończy się wraz z upływem dnia ostatniego tygodnia lub miesiąca, który jest identyczny z dniem, lub ma tę samą datę jak dzień, od którego rozpoczęto liczenie danego terminu. Jeżeli w przypadku wyrażonego w miesiącach terminu w miesiącu, w którym przypada jego koniec, nie występuje dzień będący wymierny dla końca tego terminu, to termin ten kończy się wraz z upływem ostatniego dnia takiego miesiąca;
- c) terminy obejmują święta państwowe, soboty i niedziele, chyba że wyraźnie zaznaczono, że nie są one wliczane, lub terminy zostały wyrażone w dniach roboczych;
- d) święta państwowe oznaczają wszystkie dni uznawane za takie święta przez odnośne Państwa EFTA lub Urząd;

e) dni robocze oznaczają wszystkie dni inne niż święta państwowe, soboty i niedziele.

Jeżeli koniec danego terminu przypada na sobotę, niedzielę lub święto państwowe, termin taki ulega przedłużeniu i kończy się wraz z upływem pierwszego następującego po nich dnia roboczego.

Urząd publikuje każdego roku wykaz świąt państwowych uznawanych przez Państwa EFTA i Urząd w *Suplemencie EOG do Dziennika Urzędowego UE*. Na prośbę Urzędu Państwa EFTA będą przekazywać mu wykaz świąt państwowych.

20) Urząd wraz z krajowymi organami regulacyjnymi oceni konieczność dokonania przeglądu niniejszych przepisów, jednak nie wcześniej niż w dniu 1 września 2005 r.

21) Niniejsze zalecenie skierowane jest do Państw EFTA.

Sporządzono w Brukseli, dnia 14 lipca 2004 r.

W imieniu Urzędu Nadzoru EFTA
Hannes HAFSTEIN
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

**FORMULARZ DLA POWIADOMIENIA O PROJEKTOWANYCH ŚRODKACH ZGODNIE Z ART. 7
DYREKTYWY NR 2002/21/WE (DYREKTYWA RAMOWA)****(„Formularz zgłoszeniowy”)****Wstęp**

Formularz ten stanowi zestawienie informacji, które krajowy organ regulacyjny musi przekazać Urzędowi, zgłaszając projektowane środki, zgodnie z art. 7 dyrektywy nr 2002/21/WE (dyrektywa ramowa).

Urząd zamierza przedyskutować z krajowymi organami regulacyjnymi zagadnienia związane z wdrażaniem postanowień art. 7, w szczególności podczas spotkań odbywających się przed zgłoszeniem danego środka. W związku z tym zachęca się krajowe organy regulacyjne do konsultowania z Urzędem wszystkich aspektów niniejszego formularza, w szczególności zaś kwestii związanych z rodzajem wymaganych informacji, lub możliwości zwolnienia z obowiązku przedstawienia określonych informacji w odniesieniu do analiz rynku przeprowadzanych przez krajowe organy regulacyjne zgodnie z art. 15 i art. 16 dyrektywy nr 2002/21/WE (dyrektywa ramowa).

Prawidłowość i kompletność informacji

Wszystkie informacje przekazywane przez krajowe organy regulacyjne powinny być prawidłowe i kompletne, i należy je w zwięzły sposób podać w zamieszczonym poniżej formularzu. Formularz ten nie ma na celu zastąpienia zgłoszonego projektu środka, jego rolą jest umożliwienie Urzędowi oraz krajowym organom regulacyjnym pozostałych Państw EOG sprawdzenia poprzez odniesienie do informacji zawartych w formularzu, czy zgłoszony projekt środka faktycznie zawiera wszystkie niezbędne informacje pozwalające Urzędowi oraz krajowym organom regulacyjnym na wykonanie zadań, jakie nakłada na nie art. 7 dyrektywy nr 2002/21/WE (dyrektywa ramowa), z zachowaniem przewidzianych tam terminów.

Wymagane informacje należy umieścić w formularzu, uwzględniając przewidziane w nim podział na sekcje oraz numeryzację poszczególnych ustępów i podając odsyłacze do miejsca w tekście projektu środka, w którym można dane informacje znaleźć.

FORMULARZ ZGŁOSZENIOWY

SEKCJA 1

Definicja rynku

Tam, gdzie ma to zastosowanie, proszę podać:

- 1.1. informacje dotyczące odnośnego rynku produktów/usług. Czy jest to rynek wymieniony w zaleceniu w sprawie odnośnych rynków?
- 1.2. informacje dotyczące odnośnego rynku geograficznego;
- 1.3. krótkie podsumowanie opinii krajowego organu do spraw ochrony konkurencji, o ile taka opinia została wydana;
- 1.4. krótki opis aktualnych wyników konsultacji publicznych w sprawie proponowanej definicji rynku (na przykład: ile otrzymano uwag, którzy respondenci zgodzili się z proponowaną definicją rynku, którzy się z nią nie zgodzili);
- 1.5. jeżeli zdefiniowano odnośny rynek inny od wymienionych w zaleceniu w sprawie odnośnych rynków – krótkie uzasadnienie dla proponowanej definicji rynku poprzez odniesienie do sekcji 2 wytycznych Urzędu w sprawie analizy rynku i ustalania znaczącej pozycji rynkowej⁽¹⁾, oraz stosując trzy główne kryteria, o których mowa w motywach od 12 do 19 zalecenia w sprawie odnośnych rynków.

⁽¹⁾ Wytyczne Urzędu w sprawie analizy rynku i ustalania znaczącej pozycji rynkowej na mocy wspólnotowych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej.

SEKCJA 2

Ustalanie przedsiębiorstw o znaczącej pozycji na rynku

Tam, gdzie ma to zastosowanie, proszę podać:

- 2.1. nazwę (nazwy) przedsiębiorstwa (przedsiębiorstw), które wskazano jako posiadające – samodzielnie lub wspólnie z innymi – znaczącą pozycję na rynku.

Tam, gdzie ma to zastosowanie – nazwę (nazwy) przedsiębiorstwa (przedsiębiorstw), które uznano za przedsiębiorstwo (przedsiębiorstwa), które utraciło (utraciły) znaczącą pozycję na rynku;

- 2.2. kryteria, na podstawie których wskazano dane przedsiębiorstwo jako – samodzielnie lub wspólnie z innymi – posiadające znaczącą pozycję na rynku albo jej nie posiadające;

- 2.3. nazwy głównych przedsiębiorstw (konkurentów) obecnych/działających na odnośnym rynku;

- 2.4. udziały w rynku wyżej wymienionych przedsiębiorstw, oraz na jakiej podstawie je obliczono (np. obroty, liczba abonentów).

Proszę o podanie krótkiego podsumowania:

- 2.5. opinii krajowego urzędu konkurencji, jeżeli taka została wydana;

- 2.6. aktualnych wyników konsultacji publicznych w sprawie proponowanej klasyfikacji przedsiębiorstw jako posiadających znaczącą pozycję na rynku (np. łączna liczba otrzymanych uwag, liczba osób zgadzających się/nie zgadzających się z takim wskazaniem).

SEKCJA 3

Obowiązki regulacyjne

Tam, gdzie ma to zastosowanie, proszę podać:

- 3.1. podstawę prawną obowiązków, które mają być nałożone, utrzymane, zmienione lub uchylone (art. 9 do 13 dyrektywy nr 2002/19/WE (dyrektywa o dostępie));

- 3.2. powodów, dla których nałożenie, utrzymanie lub zmiana obowiązków w odniesieniu do przedsiębiorstw uznano za proporcjonalne i uzasadnione w świetle celów określonych w art. 8 dyrektywy nr 2002/21/WE (dyrektywa ramowa) albo proszę wskazać ustępy, sekcje lub strony w tekście projektu środka, w których można znaleźć takie informacje;

- 3.3. jeżeli zaproponowane środki zaradcze są inne niż te wymienione w art. od 9 do 13 dyrektywy nr 2002/19/WE (dyrektywa o dostępie), proszę podać „wyjątkowe okoliczności” w rozumieniu art. 8 ust. 3 wspomnianej dyrektywy, które uzasadniają nałożenie takich środków, albo proszę wskazać ustępy, sekcje lub strony projektu środka, w których można znaleźć takie informacje.

SEKCJA 4

Przestrzeganie zobowiązań międzynarodowych

W odniesieniu do art. 8 ust. 3 akapit pierwszy tiret trzecie dyrektywy nr 2002/19/WE (dyrektywa o dostępie), tam, gdzie ma to zastosowanie, proszę podać:

- 4.1. czy proponowany środek ma na celu nałożenie, zmianę lub uchylenie obowiązków w odniesieniu do uczestników rynkowych zgodnie z art. 8 ust. 5 dyrektywy nr 2002/19/WE (dyrektywa o dostępie);
  - 4.2. nazwę (nazwy) odnośnego przedsiębiorstwa (odnośnych przedsiębiorstw);
  - 4.3. które ze zobowiązań międzynarodowych podjętych przez Państwa EFTA muszą być poszanowane.
-

ZALECENIE URZĘDU NADZORU EFTA

nr 194/04/COL

z dnia 14 lipca 2004 r.

w sprawie odnośnych rynków produktów i usług sektora łączności elektronicznej podlegających regulacji *ex ante* zgodnie z dyrektywą 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej zawartą w Porozumieniu o Europejskim Obszarze Gospodarczym

URZĄD NADZORU EFTA,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym ⁽¹⁾,

uwzględniając Porozumienie pomiędzy Państwami EFTA w sprawie ustanowienia Urzędu Nadzoru i Trybunału Sprawiedliwości, w szczególności zaś jego art. 5 ust. 2 lit. b),

uwzględniając wymieniony w pkt 5cl załącznika XI do Porozumienia EOG akt prawny (dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2002/21/WE w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej ⁽²⁾) dostosowany do Porozumienia protokołem 1 do tego Porozumienia, a także zmianami sektorowymi zawartymi w załączniku XI do Porozumienia, w szczególności zaś art. 15 ust. 1 tego aktu,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Dyrektywa nr 2002/21/WE (zwaną dalej dyrektywą ramową) ustanawia nowe ramy legislacyjne dla sektora łączności elektronicznej, które poprzez ujęcie w swoim zakresie wszystkich sieci i usług łączności elektronicznej podejmują próbę odpowiedzi na tendencje konwergencji. Ich celem jest stopniowe znoszenie sektorowych przepisów *ex ante* w miarę zwiększania się konkurencji na rynku.

(2) Artykuł 15 dyrektywy ramowej przewiduje, że po przeprowadzeniu publicznej konsultacji oraz konsultacji z krajowymi organami regulacyjnymi w Państwach EFTA, Urząd Nadzoru EFTA (zwany dalej Urzędem) przyjmie zalecenie w sprawie odnośnych rynków produktów i usług.

(3) Komisja Europejska wydała zalecenie nr 2003/311/WE w sprawie odnośnych rynków produktów i usług w sektorze łączności elektronicznej podlegających regulacji *ex ante* zgodnie z dyrektywą nr 2002/21/WE ⁽³⁾.

(4) Celem zapewnienia jednolitego stosowania prawa EOG w całym Europejskim Obszarze Gospodarczym, Urząd dostosował niniejsze zalecenie w możliwie szerokim zakresie do zalecenia Komisji.

(5) Celem niniejszego Zalecenia jest zidentyfikowanie tych rynków produktów i usług, na których regulacja *ex ante* może być uzasadniona. Jednakże niniejsze pierwsze zalecenie musi być zgodne z przejściem od ram regulacyjnych z 1998 r. do nowych ram regulacyjnych. Dyrektywa 2002/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie dostępu do sieci łączności elektronicznej i urządzeń towarzyszących oraz wzajemnych połączeń ⁽⁴⁾, zwana dalej dyrektywą o dostępie oraz dyrektywa 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników ⁽⁵⁾, zwana dalej dyrektywą o usłudze powszechnej, określiły już konkretne obszary rynku, które muszą być przeanalizowane przez krajowe organy regulacyjne obok rynków wymienionych w niniejszym zaleceniu. Zgodnie z dyrektywą ramową to właśnie krajowe organy regulacyjne mają określić odnośne rynki geograficzne w obrębie swojego terytorium.

(6) Zgodnie z ramami regulacyjnymi z 1998 r. regulacji *ex ante* podlega kilka obszarów sektora telekomunikacyjnego. Obszary te zostały wyznaczone w odpowiednich dyrektywach, ale nie są to zawsze „rynki” w rozumieniu prawa i praktyki konkurencji EOG. Załącznik I do dyrektywy ramowej zawiera listę tych obszarów rynku, które należy wymienić w pierwotnej wersji zalecenia.

(7) Jak wyraźnie stanowi tytuł załącznika I do dyrektywy ramowej, wszystkie wymienione tam obszary rynku winny być wymienione w pierwotnej wersji zalecenia, aby krajowe organy regulacyjne mogły przeprowadzić przegląd istniejących obowiązków nałożonych na mocy ram regulacyjnych z 1998 r.

⁽¹⁾ Zwane dalej Porozumieniem EOG.

⁽²⁾ Dz.U. L 108 z 24.4.2002, str. 33.

⁽³⁾ Dz.U. L 114 z 8.5.2003, str. 45.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 108 z 24.4.2002, str. 7 zgodnie z punktem 5cj załącznika XI do Porozumienia EOG i zgodnie z protokołem 1 do Porozumienia, a także zgodnie ze zmianami sektorowymi zawartymi w załączniku XI do tego Porozumienia.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 108 z 24.4.2002, str. 51 zgodnie z punktem 5cj załącznika XI do Porozumienia EOG i zgodnie z protokołem 1 do Porozumienia, a także zgodnie ze zmianami sektorowymi zawartymi w załączniku XI do tego Porozumienia.

- (8) Artykuł 15 ust. 1 dyrektywy ramowej zobowiązuje Urząd do zdefiniowania rynków zgodnie z zasadami prawa konkurencji EOG. W związku z tym Urząd zdefiniował rynki (odpowiadające obszarom rynku wymienionym w załączniku I do dyrektywy ramowej) zgodnie z zasadami prawa konkurencji EOG.
- (9) W sektorze łączności elektronicznej występują co najmniej dwa główne typy odnośnych rynków, które należy uwzględnić: rynki usług lub produktów dla użytkowników końcowych (rynki detaliczne) oraz rynki wkładów niezbędnych operatorom do świadczenia przez nich usług i sprzedaży produktów użytkownikom końcowym (rynki hurtowe). W obrębie tych dwóch rodzajów rynków można wyodrębnić kolejne rynki w zależności od charakterystyki strony popytu i podaży.
- (10) Punktem wyjścia do definicji i identyfikacji rynków jest charakterystyka rynków detalicznych w określonym horyzoncie czasowym z uwzględnieniem zastępowalności popytu i podaży. Po scharakteryzowaniu i zdefiniowaniu rynków detalicznych, którymi są rynki obejmujące podaż i popyt użytkowników końcowych, należy następnie zidentyfikować odnośne rynki hurtowe, którymi są rynki obejmujące popyt na produkty i podaż produktów w odniesieniu do osób trzecich, które zamierzają zaopatrywać użytkowników końcowych.
- (11) Definiowanie rynków zgodnie z zasadami prawa konkurencji EOG oznacza, że niektóre z obszarów rynku w załączniku I do dyrektywy ramowej obejmują kilka pojedynczych rynków indywidualnych określonych na podstawie charakterystyki strony popytu. Sytuacja taka dotyczy produktów detalicznego dostępu do publicznej sieci telefonicznej w lokalizacji stacjonarnej oraz usług telefonicznych świadczonych w lokalizacji stacjonarnej. Obszar rynku w załączniku I odnoszący się do hurtowej dzierżawy łączy, zdefiniowany został jako oddzielne rynki dla oferowanych hurtowo segmentów przyłączeniowych oraz oferowanych hurtowo segmentów transmisyjnych na podstawie charakterystyki zarówno strony popytu jak i podaży.
- (12) Identyfikacja rynków zgodnie z zasadami prawa konkurencji EOG, powinna opierać się na trzech kryteriach. Kryterium pierwszym jest obecność wysokich i trwałych barier wejścia o charakterze strukturalnym, prawnym bądź regulacyjnym. Jednakże w świetle dynamicznego charakteru i funkcjonowania rynków łączności elektronicznej, przeprowadzając analizę perspektywiczną mającą na celu identyfikację odnośnych rynków podlegających ewentualnej regulacji *ex ante*, pod uwagę brać należy również możliwość pokonania barier w odpowiednim horyzoncie czasowym. W związku z tym drugie kryterium dopuszcza tylko te rynki, których struktura nie ewoluuje w odnośnym horyzoncie czasowym w kierunku skutecznej konkurencji. Stosowanie tego kryterium obejmuje zbadanie stanu konkurencji przy istniejących barierach wejścia. Trzecie kryterium mówi, że stosowanie samego tylko prawa konkurencji EOG w odniesieniu do problemów rynkowych, o których mowa, może być niewystarczające.
- (13) Odnośnie barier wejścia szczególnie dwa ich rodzaje są istotne dla celów niniejszego zalecenia: bariery strukturalne i bariery prawne lub regulacyjne.
- (14) Strukturalne bariery wejścia wynikają z kosztu początkowego lub warunków popytu, które tworzą asymetryczne warunki dla operatorów dominujących na rynku i dla nowych operatorów na rynku, utrudniając lub uniemożliwiając tym ostatnim wejście na rynek. Przykładowo wysokie bariery strukturalne można zaobserwować na rynku, który cechuje się znaczną ekonomią skali i/lub zakresu oraz wysokimi kosztami utopionymi. Obecnie bariery takie można zidentyfikować w odniesieniu do szeroko rozpowszechnionego stosowania i/lub dostarczania lokalnych sieci dostępu do lokalizacji stacjonarnych. Powiązana bariera strukturalna może także występować tam, gdzie świadczenie usługi wymaga elementu sieci, który nie może być technicznie powielony lub może być powielony po koszcie, który sprawia, że jest to nieopłacalne dla konkurencji.
- (15) Bariery prawne lub regulacyjne nie są oparte na warunkach ekonomicznych, ale są wynikiem rozwiązań legislacyjnych, administracyjnych i podobnych stosowanych przez państwo mających bezpośredni wpływ na warunki wejścia i/lub pozycję operatorów na odnośnym rynku. Za przykład mogą służyć bariery prawne lub regulacyjne zapobiegające wejściu na rynek polegające na ograniczeniu liczby przedsiębiorstw mających dostęp do częstotliwości dla potrzeb świadczenia podstawowych usług. Innymi przykładami barier prawnych lub regulacyjnych może być kontrola cen lub inne nakładane na przedsiębiorstwa środki związane z cenami, wpływające nie tylko na wejście, ale także na pozycję przedsiębiorstw na rynku.
- (16) Bariery wejścia mogą również okazać się mniej istotne dla rynków innowacyjnych, charakteryzujących się ciągłym postępem technologicznym. Na takich rynkach ograniczenia konkurencji wywodzą się czasem z zagrożeń, jakie mogą spowodować innowacje wprowadzane przez potencjalnych konkurentów, których obecnie nie ma na rynku. Na takich rynkach kierowanych przez innowacje dynamiczną lub długotrwałą konkurencja może występować pomiędzy firmami, które niekoniecznie są konkurentami na istniejącym rynku „statycznym”. Zalecenie niniejsze nie identyfikuje rynków, na których zgodnie z przewidywaniami bariery wejścia mają ulec zniesieniu w możliwym do przewidzenia okresie czasu.

- (17) Nawet jeżeli rynek charakteryzuje się wysokimi barierami wejścia, pozostałe czynniki strukturalne na tym rynku mogą wskazywać na podążanie rynku w stronę skutecznej konkurencji w odpowiednim horyzoncie czasowym. Tak może to być przykładowo na rynkach o ograniczonej, ale wystarczającej, liczbie przedsiębiorstw o zróżnicowanej strukturze kosztów, gdzie popyt rynkowy jest elastyczny pod względem cen. Na rynku może również wystąpić nadwyżka pojemności, co pozwoliłoby konkurencyjnym firmom bardzo szybko zwiększyć produkcję w odpowiedzi na podwyżkę cen. Na takich rynkach udziały rynkowe mogą ulegać zmianie w czasie i/lub można zaobserwować spadek cen.
- (18) Decyzja o zidentyfikowaniu rynku jako uzasadniającego ewentualne wprowadzenie regulacji *ex ante* powinna być również uzależniona od oceny wystarczalności prawa konkurencji EOG do zmniejszenia lub usunięcia takich barier lub przywrócenia skutecznej konkurencji. Ponadto rynki nowe i wschodzące, na których pozycja rynkowa jest wynikiem przewagi na skutek szybszego wejścia na taki rynek, nie powinny zasadniczo podlegać regulacji *ex ante*.
- (19) Podczas wykonywania okresowych przeglądów rynków zidentyfikowanych w niniejszym zaleceniu należy przyjąć trzy kryteria. Kryteria te powinny być stosowane łącznie, tak więc niespełnienie któregokolwiek z nich oznaczałoby, że rynek nie powinien być identyfikowany w kolejnych zaleceniach. W związku z tym to, czy dany rynek łączności elektronicznej będzie w dalszym ciągu identyfikowany w kolejnych wersjach zalecenia jako uzasadniający ewentualną regulację *ex ante*, byłoby uzależnione od utrzymania wysokich barier wejścia, po drugie, od kryterium, mierzącego dynamikę konkurencyjności, i po trzecie od wystarczalności prawa konkurencji EOG (bez regulacji *ex ante*) do celów rozwiązywania trwałych problemów rynkowych. Rynek może być również usunięty z zalecenia, jeśli istnieją dowody istnienia trwałej i skutecznej konkurencji na tym rynku w ramach Europejskiego Obszaru Gospodarczego, pod warunkiem, że usunięcie istniejących obowiązków regulacyjnych nie ograniczy konkurencji na tym rynku.
- (20) Załącznik do niniejszego zalecenia pokazuje, w jaki sposób każdy z rynków ujętych w zaleceniu powiązany jest z obszarami rynku wymienionymi w załączniku I do dyrektywy ramowej. Podczas przeglądu istniejących obowiązków nałożonych na podstawie poprzednich ram regulacyjnych celem określenia, czy je utrzymać, zmienić lub znieść, krajowe organy regulacyjne powinny przeprowadzić analizę na podstawie rynków zidentyfikowanych w niniejszym zaleceniu celem spełnienia wymogu, że definicja rynku dla celów regulacji *ex ante* powinna opierać się na zasadach prawa konkurencji EOG. Do czasu przeprowadzenia pierwszej analizy rynku przez krajowe organy regulacyjne na podstawie nowych ram regulacyjnych, dotychczasowe obowiązki pozostają w mocy.
- (21) Identyfikacja rynków w niniejszym zaleceniu jest realizowana bez uszczerbku dla rynków, które mogą zostać określone w określonych przypadkach na podstawie prawa konkurencji EOG.
- (22) Zróżnicowanie topologii sieci i technologii stosowanych na terytorium Europejskiego Obszaru Gospodarczego oznacza, że w niektórych przypadkach krajowe organy regulacyjne muszą określić elementy wchodzące w skład poszczególnych rynków zidentyfikowanych w niniejszym zaleceniu lub zdecydować o wytyczeniu konkretnych granic między tymi rynkami, jednocześnie stosując się do zasad prawa konkurencji EOG. Krajowe organy regulacyjne mogą identyfikować rynki, które różnią się od zidentyfikowanych w zaleceniu, pod warunkiem, że będą działać zgodnie z art. 7 dyrektywy ramowej. Ponieważ nałożenie regulacji *ex ante* na rynek może wpłynąć na wymianę handlową między Umawiającymi się Stronami Porozumienia EOG, zgodnie z treścią akapitu 38 dyrektywy ramowej, Urząd uznaje, że identyfikacja jakiegokolwiek rynku różniącego się od tych w zaleceniu będzie podlegała odpowiedniej procedurze zawartej w art. 7 dyrektywy ramowej. Niezgłoszenie rynku, który ma wpływ na wymianę handlową między umawiającymi się stronami Porozumienia EOG może skutkować wszczęciem postępowania w sprawie naruszenia przepisów. Podstawą identyfikacji rynku przez krajowe organy regulacyjne powinny być zasady konkurencji EOG zawarte w zawiadomieniu Urzędu Nadzoru EFTA w sprawie definicji odnośnego rynku dla celów prawa konkurencji EOG⁽¹⁾, a także każdy rynek powinien być zgodny z wytycznymi Urzędu w sprawie analizy rynku i oceny znaczącej pozycji rynkowej, jak również spełniać powyżej omówione trzy kryteria. Jeżeli krajowy organ regulacyjny uzna, że charakter popytu i podaży może uzasadniać alternatywną definicję rynku wymienionego w niniejszym zaleceniu, powinien zastosować się do odpowiednich procedur zawartych w art. 6 i art. 7 dyrektywy ramowej.
- (23) Fakt, że niniejsze Zalecenie identyfikuje te rynki produktów i usług, na których regulacja *ex ante* może być uzasadniona nie oznacza, że regulacja jest uzasadniona zawsze, lub że te rynki będą podlegały nałożeniu obowiązków regulacyjnych zawartych w odnośnych dyrektywach. Regulacja nie będzie uzasadniona, jeżeli na rynkach tych istnieje skuteczna konkurencja. Obowiązki regulacyjne muszą być w szczególności odpowiednio i oparte na charakterze zidentyfikowanego problemu, być proporcjonalne i uzasadnione w świetle celów określonych w dyrektywie ramowej, w szczególności maksymalizując korzyści dla użytkowników, zapewniając brak zakłóceń lub ograniczeń konkurencji, zachęcając do skutecznych inwestycji w infrastrukturę i promując innowacje, oraz zachęcając do wydajnego wykorzystywania i zarządzania częstotliwościami radiowymi i zasobami numeracyjnymi.
- (24) Niniejsze Zalecenie zostało poddane konsultacji publicznej oraz konsultacji z krajowymi organami regulacyjnymi i krajowymi organami do spraw ochrony konkurencji.

⁽¹⁾ Dz.U. L 200 z 16.7.1998, str. 48 oraz Suplement EOG do Dz.U. 28 z 16.7.1998, str. 3.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ZALECENIE:

- 1) Podczas definiowania odnośnych rynków zgodnie z art. 15 ust. 3 aktu przywołanego w pkt 5cl załącznika XI do Porozumienia EOG i zgodnie z protokołem 1 do tegoż załącznika, oraz zgodnie ze zmianami sektorowymi zawartymi w załączniku XI do tegoż Porozumienia, *dyrektywą 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej* zaleca się krajowym organom regulacyjnym przeanalizowanie rynków produktów i usług zidentyfikowanych w załączniku.
- 2) Niniejsze Zalecenie skierowane jest do Państw EFTA.

Sporządzono w Brukseli, dnia 14 lipca 2004 r.

W imieniu Urzędu Nadzoru EFTA
Hannes HAFSTEIN
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Poziom sprzedaży detalicznej

1. Dostęp do publicznej sieci telefonicznej w stałej lokalizacji dla klientów indywidualnych.
2. Dostęp do publicznej sieci telefonicznej w stałej lokalizacji dla klientów instytucjonalnych.
3. Publicznie dostępne lokalne i/lub krajowe usługi telefoniczne świadczone w stałej lokalizacji dla klientów indywidualnych.
4. Publicznie dostępne międzynarodowe usługi telefoniczne świadczone w stałej lokalizacji dla klientów indywidualnych.
5. Publicznie dostępne lokalne i/lub krajowe usługi telefoniczne świadczone w stałej lokalizacji dla klientów instytucjonalnych.
6. Publicznie dostępne międzynarodowe usługi telefoniczne świadczone w stałej lokalizacji dla klientów instytucjonalnych.

Powyższe sześć rynków zidentyfikowano dla celów analizy stosownie do art. 17 dyrektywy o usłudze powszechnej.

Rynki od 1 do 6, łącznie, odpowiadają „świadczeniu dostępu do połączeń i używaniu publicznych sieci telefonicznych w stałych lokalizacjach” przywołanemu w pkt 1 załącznika I do dyrektywy ramowej. Taki połączony rynek został również wymieniony w art. 19 dyrektywy o usłudze powszechnej (dla ewentualnego narzucenia selekcji operatora dla każdego połączenia lub selekcji operatora).

7. Minimalny zestaw dzierżawionych łączy (obejmujących konkretne rodzaje łączy dzierżawionych do 2 Mb/s włącznie jak podano w art. 18 i załączniku VII do dyrektywy o usłudze powszechnej).

Rynek ten został przywołany w pkt 1 załącznika I do dyrektywy ramowej w odniesieniu do art. 16 dyrektywy o usłudze powszechnej (świadczenie usługi dzierżawy łączy dla użytkowników końcowych).

Należy wykonać analizę rynku dla celów art. 18 dyrektywy o usłudze powszechnej, która obejmuje kontrolę regulacyjną dla zapewnienia minimalnego zestawu linii dzierżawionych.

Poziom sprzedaży hurtowej

8. Rozpoczęcie połączenia w publicznej sieci telefonicznej w stałej lokalizacji. Dla celów niniejszego zalecenia rozpoczynanie połączeń obejmuje przenoszenie połączeń lokalnych i zostało określone w sposób zapewniający ich zgodność z wytyczonymi granicami dla rynków tranzytu połączeń, oraz zakańczania połączeń w publicznej sieci telefonicznej w stałej lokalizacji.

Rynek taki odpowiada rynkowi opisanemu w pkt 2 załącznika I do dyrektywy ramowej w odniesieniu do dyrektywy nr 97/33/WE (rozpoczynanie połączenia w stacjonarnej publicznej sieci telefonicznej).

9. Zakończenie połączenia w poszczególnych publicznych sieciach telefonicznych w stałej lokalizacji.

Dla celów niniejszego zalecenia zakańczanie połączeń obejmuje przenoszenie połączeń lokalnych i zostało określone w sposób zapewniający ich zgodność z wytyczonymi granicami dla rynków rozpoczynania połączeń i tranzytu połączeń w publicznej sieci telefonicznej w stałej lokalizacji.

Rynek ten odpowiada rynkowi przywołanemu w pkt 2 załącznika I do dyrektywy ramowej w odniesieniu do dyrektywy nr 97/33/WE (zakańczanie połączenia w stacjonarnej publicznej sieci telefonicznej).

10. Usługi tranzytu połączeń w stacjonarnej publicznej sieci telefonicznej.

Dla celów niniejszego zalecenia usługi tranzytu połączeń zostały określone w sposób zapewniający ich zgodność z wytyczonymi granicami dla rynków rozpoczynania połączeń i zakańczania połączeń w publicznej sieci telefonicznej w stałej lokalizacji.

Rynek ten odpowiada rynkowi przywołanemu w pkt 2 załącznika I do dyrektywy ramowej w odniesieniu do dyrektywy nr 97/33/WE (usługi tranzytu połączeń w stacjonarnej publicznej sieci telefonicznej).

11. Hurtowe usługi uwolnionego dostępu (łącznie z dostępem dzielonym) do metalowych pętli i podpętli w celu świadczenia usług szerokopasmowych i usług głosowych.

Rynek ten odpowiada rynkowi przywołanemu w pkt 2 załącznika I do dyrektywy ramowej w odniesieniu do dyrektywy nr 97/33/WE oraz dyrektywy 98/10/WE (dostęp do stacjonarnej publicznej sieci telefonicznej, w tym wolny dostęp do pętli lokalnej) oraz rynkowi przywołanemu w pkt 3 załącznika I do dyrektywy ramowej w odniesieniu do rozporządzenia (WE) nr 2887/2000.

12. Hurtowe usługi dostępu szerokopasmowego.

Rynek ten obejmuje dostęp do „strumienia bitów” umożliwiającego szerokopasmową transmisję danych w obu kierunkach oraz innego rodzaju dostęp hurtowy oferowany za pośrednictwem innej infrastruktury pod warunkiem, że oferuje ona udogodnienia równoważne z dostępem do strumienia bitów. Rynek ten obejmuje „dostęp do sieci oraz dostęp do sieci specjalnych” przywołany w pkt 2 załącznika I do dyrektywy ramowej, ale nie obejmuje rynku w pkt 11 powyżej, ani też rynku w pkt 18.

13. Hurtowe segmenty przyłączeniowe łączy dzierżawionych.

14. Hurtowe segmenty transmisyjne łączy dzierżawionych.

Łącznie rynki hurtowe 13 i 14 odpowiadają rynkom przywołanym w pkt 2 załącznika I do dyrektywy ramowej w odniesieniu do dyrektywy nr 97/33/WE i dyrektywy nr 98/10/WE (połączenia międzysieciowe łączy dzierżawionych) oraz przywołanym w pkt 2 załącznika I do dyrektywy ramowej w odniesieniu do dyrektywy nr 92/44/EWG (hurtowe udostępnianie pojemności dzierżawionych łączy innym podmiotom udostępniającym sieci i usługi łączności elektronicznej).

15. Dostęp i rozpoczęcie połączenia w publicznych sieciach telefonii komórkowej, o których mowa (osobno) w pkt 2 do załącznika I dyrektywy ramowej w odniesieniu do dyrektywy nr 97/33/WE i nr 98/10/WE.

16. Zakończenie połączenia głosowego w poszczególnych sieciach telefonii komórkowej.

Rynek ten odpowiada rynkowi przywołanemu w pkt 2 załącznika I do dyrektywy ramowej w odniesieniu do dyrektywy nr 97/33/WE (zakańczanie połączeń w publicznych sieciach telefonii komórkowej).

17. Hurtowy krajowy rynek roamingu międzynarodowego w publicznych sieciach telefonii komórkowej.

Rynek ten odpowiada rynkowi przywołanemu w pkt 4 Załącznika I do dyrektywy ramowej.

18. Usługi transmisji programów radiofonicznych lub telewizyjnych w celu dostarczania treści radiofonicznych lub telewizyjnych użytkownikom końcowym.

Uwaga

Krajowe organy regulacyjne mogą decydować w zakresie analizy rynku pod kątem „Systemów dostępu warunkowego do usług nadawania cyfrowej telewizji i radia” zgodnie z art. 6 ust. 3 dyrektywy o dostępie. Art. 6 ust. 3 dyrektywy o dostępie przewiduje, że Państwa EFTA mogą pozwolić swoim krajowym organom regulacyjnym na prowadzenie przeglądów rynku systemów warunkowego dostępu do usług nadawania cyfrowej telewizji i radia niezależnie od sposobu transmisji.

DECYZJA URZĘDU NADZORU EFTA

nr 319/05/COL

z dnia 14 grudnia 2005 r.

w sprawie zmian do decyzji Kolegium nr 195/04/COL w sprawie przepisów wykonawczych, o których mowa w art. 27 w części II protokołu 3 do Porozumienia pomiędzy państwami EFTA w sprawie ustanowienia Urzędu Nadzoru i Trybunału Sprawiedliwości

URZĄD NADZORU EFTA,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

UWZGLĘDNIAJĄC Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym⁽¹⁾, w szczególności jego art. 61–63 oraz protokół 26,

1a) Artykuł 3 ust. 1 decyzji nr 195/04/COL otrzymuje brzmienie:

UWZGLĘDNIAJĄC Porozumienie pomiędzy państwami EFTA w sprawie ustanowienia Urzędu Nadzoru i Trybunału Sprawiedliwości⁽²⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 2 lit. a) oraz art. 24, a także art. 27 w części II protokołu 3 do Porozumienia o Nadzorze i Trybunale,

„Zgłoszenie przekazywane jest Urzędowi przez przedstawicielstwo danego państwa EFTA przy Unii Europejskiej lub inny punkt kontaktowy ustanowiony przez państwo EFTA. Zgłoszenie kierowane jest do Dyrekcji ds. Konkurencji i Pomocy Państwa Urzędu. Dyrekcja ds. Konkurencji i Pomocy Państwa Urzędu może ustanowić punkty kontaktowe dla przyjmowania zgłoszeń.”.

ZGODNIE Z przyjętą w dniu 14 lipca 2004 r. przez Urząd Nadzoru EFTA decyzją nr 195/04/COL w sprawie przepisów wykonawczych, o których mowa w art. 27 w części II protokołu 3 do Porozumienia o Nadzorze i Trybunale,

1b) Artykuł 3 ust. 6 decyzji nr 195/04/COL otrzymuje brzmienie:

Urząd Nadzoru EFTA zgodnie z wymogami art. 3 ust. 1 decyzji nr 195/04/COL będzie wdrażać od dnia 1 stycznia 2006 r. system elektronicznych zgłoszeń,

„Po konsultacji z państwami EFTA Urząd opublikuje w sekcji EOG i w Suplemencie EOG do Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej szczegółowe informacje na temat elektronicznego przekazywania zgłoszeń, w tym na temat adresów oraz wszelkich niezbędnych ustaleń w zakresie ochrony informacji poufnych.”.

państwa EFTA ustanowiły jeden punkt kontaktowy dla celów przedkładania zgłoszeń elektronicznych i odnośnej korespondencji,

1c) Zdanie drugie ustępu czwartego załącznika I do decyzji nr 195/04/COL otrzymuje brzmienie:

PO KONSULTACJI z Komitetem Doradczym ds. Pomocy Państwa dokonanej pismem z dnia 30 listopada 2005 r. zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 29 w części II protokołu 3 do Porozumienia o Nadzorze i Trybunale,

„Wypełniony formularz przekazywany jest Urzędowi przez przedstawicielstwo danego państwa EFTA przy Unii Europejskiej lub inny punkt kontaktowy ustanowiony przez państwo EFTA.”.

⁽¹⁾ Zwane dalej Porozumieniem EOG.

⁽²⁾ Zwane dalej Porozumieniem o Nadzorze i Trybunale.

1d) W załączniku do decyzji nr 195/04/COL odniesienie do przedstawicielstwa danego państwa EFTA przy Unii Europejskiej lub jednostki koordynacyjnej EOG danego państwa EFTA, rozumieć należy jako odniesienie do przedstawicielstwa danego państwa EFTA przy Unii Europejskiej lub innego punktu kontaktowego ustanowionego przez państwo EFTA.

2) Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Islandii, Księstwa Lichtensteinu i Królestwa Norwegii.

3) Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem następującym po jej przyjęciu przez Urząd.

4) Autentyczny tekst decyzji został sporządzony w języku angielskim.

Sporządzono w Brukseli, dnia 14 grudnia 2005 r.

W imieniu Urzędu Nadzoru EFTA

Einar M. BULL
Przewodniczący

Kurt JÄGER
Członek Kolegium
